

Хуан Яньфень

Роль та взаємодія видів пам'яті у процесі музично-виконавської діяльності

УДК 378.78.021:159.953.3–043.86(072)
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2026-2.15>

Хуан Яньфень
аспірантка кафедри теоретичної,
музично-інструментальної
та вокальної підготовки
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
ORCID: 0009-0004-6471-4907

Дата першого надходження статті до
видання: 15.03.2026

Дата прийняття статті до друку після
рецензування: 10.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті:
29.05.2026

У статті здійснено комплексний теоретичний аналіз пам'яті як складного багатоврівневого психічного процесу та розкрито особливості її функціонування у музичній діяльності в умовах сучасного інформаційного суспільства. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі пам'яті як провідної когнітивної функції, що забезпечує ефективність навчання, професійну мобільність і творчу самореалізацію особистості. Обґрунтовано, що пам'ять слід розглядати не лише як механізм накопичення і відтворення інформації, а як динамічну систему, яка забезпечує її осмислення, структуризацію та інтеграцію з іншими психічними процесами – мисленням, увагою, уявою та емоційною сферою. У роботі проаналізовано сучасні наукові підходи до вивчення пам'яті, зокрема багатокomпонентну модель, концепцію робочої пам'яті, а також класифікації довготривалої пам'яті. Розкрито основні види пам'яті за різними критеріями: змістом психічної діяльності, тривалістю збереження інформації та характером її функціонування. Визначено, що кожен із цих видів відіграє важливу роль у пізнавальній діяльності людини та має специфічні прояви у професійній сфері. Особливу увагу приділено аналізу пам'яті у контексті музичної діяльності, де вона набуває інтегративного та синтетичного характеру. Доведено, що музичне сприймання, виконання та інтерпретація твору ґрунтуються на взаємодії слухової, моторної, логічної, емоційної та образної пам'яті, які функціонують як єдина система. Слухова пам'ять забезпечує збереження інтонаційно-звукових образів, моторна – автоматизацію виконавських дій, логічна – усвідомлення структурної організації твору, а емоційна – відтворення його емоційного змісту. Образна пам'ять виступає основою формування цілісних музичних уявлень, що поєднують різні сенсорні модальності. Обґрунтовано провідну роль художньо-образної пам'яті як спеціалізованого виду, що формується у процесі художньо-творчої діяльності та інтегрує результати функціонування всіх інших видів пам'яті. Вона забезпечує не лише запам'ятовування музичного матеріалу, а й створення індивідуально забарвлених художніх образів, що визначають глибину та виразність виконавської інтерпретації. Підкреслено, що художньо-образна пам'ять має синтетичний характер і поєднує сенсорні, емоційні, моторні та інтелектуальні компоненти, сприяючи переходу від механічного відтворення до творчого осмислення музичного твору. Зроблено висновок про те, що пам'ять у музичній діяльності виступає не лише як когнітивний процес, а як професійно значуща якість майбутнього вчителя музичного мистецтва, яка визначає ефективність виконавської, інтерпретаційної та педагогічної діяльності. Наголошено на необхідності цілеспрямованого формування різних видів пам'яті, зокрема художньо-образної, у процесі фортепіанної підготовки.

Ключові слова: пам'ять, музична діяльність, види пам'яті, художньо-образна пам'ять, емоційна пам'ять, музичне виконавство, інтерпретація, жанрово-стильові особливості твору, майбутній вчитель музичного мистецтва.

Постановка проблеми. У сучасному світі, що позначений інтенсивним розвитком інформаційних технологій, цифровізацією суспільства та безпрецедентним зростанням обсягів інформації, пам'ять постає як одна з провідних психічних функцій, що забезпечує цілісність і безперервність пізнавальної діяльності людини. Вона не лише виконує роль механізму накопичення та збереження досвіду, а й виступає активним інструментом його осмислення, структуризації та подальшого використання в різних життєвих і професійних ситуаціях. Рівень сформованості пам'яті безпосередньо впливає на ефективність навчання, швидкість і якість засвоєння нової інформації, здатність до її актуалізації та перенесення в нові умови. У контексті сучасних освітніх і професійних вимог особливого значення набуває не лише обсяг запам'ятованого матеріалу, а й гнучкість пам'яттєвих процесів, їхня вибірковість, усвідомленість і здатність до інтеграції з іншими когнітивними функціями: мисленням,

увагою, уявою. Крім того, пам'ять є важливим чинником адаптації особистості до динамічних змін соціального та професійного середовища. Вона забезпечує збереження індивідуального досвіду, формування навичок орієнтації в нових умовах, а також сприяє розвитку здатності до прийняття рішень на основі попереднього досвіду. У цьому аспекті пам'ять виступає як основа життєвої компетентності та професійної мобільності. Таким чином, пам'ять у сучасному інформаційному суспільстві слід розглядати не лише як репродуктивний механізм, а як складну динамічну систему, що забезпечує інтелектуальний розвиток, професійну ефективність і творчу самореалізацію особистості.

Не менш вагомою є роль пам'яті у творчій діяльності. Саме завдяки здатності до комбінування, трансформації та актуалізації раніше засвоєних образів і знань виникають нові ідеї, художні образи та інноваційні рішення. Це особливо актуально

в галузях, пов'язаних із мистецтвом, педагогікою та науковою діяльністю, де пам'ять тісно взаємодіє з емоційною сферою та образним мисленням.

Огляд літератури. У межах сучасної психології пам'ять розглядається як складний багаторівневий психічний процес, що охоплює етапи запам'ятовування, збереження, відтворення та забування інформації. Такий підхід сформувався під впливом як українських, так і сучасних досліджень зарубіжних учених, які розкрили структурно-функціональні особливості пам'яті та її роль у пізнавальній діяльності людини. Одним із фундаментальних є підхід Річарда Аткинсона та Річарда Шиффріна, які запропонували багатокомпонентну модель пам'яті. Відповідно до неї, пам'ять функціонує як система взаємопов'язаних блоків (сенсорної, короткочасної та довготривалої пам'яті), кожен із яких виконує специфічні функції обробки інформації. Ця модель стала основою для подальших досліджень когнітивних процесів і залишається актуальною в сучасній науці.

Подальший розвиток уявлень про структуру пам'яті пов'язаний із працями Алана Бедделі та Грем Гітч, які обґрунтували концепцію робочої пам'яті. Вона розглядається як активна система, що забезпечує тимчасове утримання та обробку інформації в процесі виконання складних когнітивних завдань. Особливо важливим є виокремлення таких компонентів, як фонологічна петля, візуально-просторовий блокнот і центральний виконавець, що координує діяльність системи.

Значний внесок у розуміння природи довготривалої пам'яті зробив Ендель Тулвінг, який запропонував поділ її на епізодичну, семантичну та процедурну. Така диференціація дозволила глибше осмислити механізми збереження особистого досвіду, знань і навичок, що має особливе значення для освітньої та професійної діяльності.

Важливим напрямом є дослідження взаємозв'язку пам'яті з мисленням і діяльністю, започатковані Жан Піаже. У його теорії когнітивного розвитку пам'ять розглядається як функція інтелектуальних структур, що формуються в процесі активної взаємодії людини з середовищем.

Окрему увагу привертають нейропсихологічні дослідження Бренда Мілнера, які довели роль різних структур мозку у функціонуванні пам'яті, зокрема значення гіпокампа у процесах запам'ятовування та консолідації інформації. Це дозволило перейти від абстрактних моделей до розуміння біологічних основ пам'яті.

У контексті мистецької та музичної діяльності важливими є дослідження Джона Слободи, який підкреслює роль пам'яті у формуванні музичних здібностей, інтерпретації та емоційного переживання музики. Він розглядає пам'ять як основу накопичення музичного досвіду, що забезпечує

глибину художнього сприйняття та виконання. Таким чином, сучасні зарубіжні наукові підходи до вивчення пам'яті характеризуються міждисциплінарністю та багатовекторністю. Пам'ять постає не як пасивне сховище інформації, а як активна, динамічна система, що інтегрує когнітивні, емоційні та діяльнісні компоненти. Вченими представлені різні класифікації пам'яті: за змістом, тривалістю та способом функціонування. Все це відображає складність цього феномена та відкриває широкі можливості для його дослідження в контексті професійної, зокрема музичної, діяльності.

Ознайомлення з літературними джерелами дає змогу визначити **мету статті**, яка полягає у виявленні, аналізі і теоретичному обґрунтуванні видів пам'яті, що функціонують у музичній діяльності, зокрема у процесі виконавства та навчання.

Теоретико-методологічну основу становлять ідеї щодо: сутності понять «пам'ять» та «музична пам'ять» (Зайчук В., Лук О., Клименко В., Максименко С., Юник І. та ін.); класифікації видів музичної пам'яті (Варій М., Зеленін Г., Занюк С.); специфіки функціонування структурних складників музичної пам'яті суб'єктів (Касьяненко Л., Соловйов В., Юник І., Юник Т., та ін.); специфіки запам'ятовування музичної інформації та її відтворення в стресових умовах (Зязюн І., Козир А., Коновал О., Лабунець В., Падалка Г., Туркот Т. та ін.). У дослідженні використано комплекс **теоретичних методів**: аналіз, синтез, узагальнення, порівняння наукових джерел, а також системно-структурний підхід для виявлення виявленні і обґрунтування видів пам'яті, що задіяні у сфері музичної діяльності, передусім у виконавській і навчальній практиці.

Результати та їх обговорення Пам'ять у сучасній психології розглядається як складний багаторівневий психічний процес, що забезпечує запам'ятовування, збереження та відтворення інформації. З огляду на різні критерії, науковці пропонують кілька класифікацій видів пам'яті. Однією з найбільш поширених є класифікація за змістом психічної діяльності. Відповідно до неї розрізняють образну пам'ять, яка забезпечує збереження та відтворення чуттєвих образів (зорових, слухових, дотикових тощо); словесно-логічну пам'ять, асоційовану із засвоєнням думок, понять і мовленнєвих конструкцій; емоційну пам'ять, що відображає пережиті почуття та емоційні стани; рухову (моторну) пам'ять, яка забезпечує запам'ятовування та відтворення рухів і дій. За тривалістю збереження інформації пам'ять поділяється на сенсорну, короткочасну та довготривалу. Сенсорна пам'ять характеризується надзвичайно коротким збереженням інформації (частки секунди) та пов'язана з первинною обробкою сигналів органами чуття. Короткочасна пам'ять утримує інформацію протягом обмеженого часу (до кількох десятків секунд)

і має обмежений обсяг. Довготривала пам'ять забезпечує тривале, іноді пожиттєве, збереження знань, досвіду та навичок. За характером діяльності виділяють мимовільну та довільну пам'ять. Мимовільна пам'ять функціонує без спеціальної мети запам'ятовування, тоді як довільна передбачає свідоме зусилля та використання спеціальних мнемічних прийомів. Також у межах когнітивної психології розрізняють декларативну (експліцитну) та процедурну (імпліцитну) пам'ять. Декларативна пам'ять пов'язана з усвідомленим відтворенням фактів і подій (семантична та епізодична пам'ять), тоді як процедурна забезпечує автоматизовані навички та дії. Отже, різноманіття видів пам'яті відображає багатогранність людського досвіду та складність психічних процесів. Їхнє розуміння має важливе значення для педагогіки, зокрема для організації ефективного навчання, розвитку здібностей та формування професійної компетентності.

У контексті музичної діяльності пам'ять набуває особливої складності та багатовимірності, оскільки інтегрує в собі не лише когнітивні, а й емоційно-чуттєві, моторні та художньо-образні компоненти. Музичне виконання, сприймання та інтерпретація твору ґрунтуються на взаємодії різних видів пам'яті, що функціонують як цілісна система, забезпечуючи глибоке засвоєння музичного матеріалу та його виразне відтворення. Передусім, у музичній діяльності активно задіяна слухова пам'ять, яка відповідає за збереження інтонаційно-звукових образів, тембрових характеристик, гармонічних і ритмічних структур. Вона дозволяє музиканту впізнавати, відтворювати й внутрішньо «чути» музичний текст навіть без фізичного звучання. Не менш важливою є моторна пам'ять, що забезпечує автоматизацію виконавських рухів, формування технічних навичок і координацію дій під час гри на інструменті. Логічна (структурна) пам'ять в процесі музичної діяльності сприяє усвідомленню форми твору, його тематичного розвитку, драматургії, що особливо важливо для осмисленої інтерпретації. Образна пам'ять у музичній діяльності реалізується через: слухові образи (здатність запам'ятовувати мелодію, ритм, гармонію, тембр інструменту); емоційні образи (запам'ятовування емоційного забарвлення музичного твору, передача настрою під час виконання). Рухова пам'ять у музичній діяльності виявляється через систему рухових уявлень, що охоплюють координацію пальців, постановку рук і організацію тілесних рухів під час виконання музичного твору. Таким чином, формування образної пам'яті у музикантів забезпечує синтез сенсорної, емоційної та рухової інформації, що дозволяє не лише відтворювати твір, а й виконувати його з художнім виразом, також забезпечує запам'ятовування та відтворення образів: зорових, слухових, дотикових, смакових, нюхових.

Варто акцентувати увагу на тому, що центральне місце в музичній діяльності посідає саме художньо-образна пам'ять, яка інтегрує результати роботи всіх інших видів пам'яті та підносить їх на рівень цілісного естетичного переживання. Художньо-образна пам'ять це спеціалізований вид образної пам'яті, який формується у процесі художньої або музичної діяльності, включає синтез чуттєвого та емоційного сприйняття, творчої уяви. Вона полягає у здатності зберігати й відтворювати не лише звукові чи технічні елементи твору, а передусім його художній зміст, емоційно-сміслові образи, асоціації та внутрішні переживання. Різниця між образною та художньо-образною пам'яттюна наш погляд можна чітко окреслити так: образна пам'ять пов'язана з запам'ятовуванням образів; художньо-образна пам'ять у сфері мистецтва включає емоції, художню уяву та творчий відтворювальний аспект художнього твору. Художньо-образна пам'ять формується у процесі глибокого проникнення в зміст музичного твору, коли виконавець не просто запам'ятовує ноти, а створює власну систему образних уявлень, пов'язаних із характером музики, її настроєм, стилем і культурним контекстом. Саме вона забезпечує цілісність інтерпретації, її виразність та індивідуальність, оскільки кожен виконавець актуалізує у пам'яті унікальний комплекс образів, що визначає своєрідність виконання. Важливо підкреслити, що художньо-образна пам'ять має синтетичний характер: вона поєднує слухові уявлення, рухові відчуття, емоційні стани та інтелектуальне осмислення музичного матеріалу. У результаті такого синтезу формується не механічно відтворений текст, а живий художній образ, здатний впливати на слухача.

Висновки. Проведене теоретичне дослідження дозволяє стверджувати, що пам'ять у музичній діяльності постає як складна, багаторівнева та інтегративна система, яка поєднує когнітивні, емоційні, сенсорні та моторні компоненти. Її функціонування забезпечує не лише збереження й відтворення музичного матеріалу, а й глибоке осмислення, інтерпретацію та художнє втілення твору.

З'ясовано, що ефективність музичної діяльності ґрунтується на взаємодії різних видів пам'яті (слухової, рухової, логічної, емоційної та образної), кожна з яких виконує специфічні функції у процесах навчання та виконавства. Водночас ключову роль відіграє художньо-образна пам'ять як синтетичне утворення, що інтегрує результати функціонування інших видів пам'яті та забезпечує цілісність і виразність музичної інтерпретації.

Доведено, що художньо-образна пам'ять виходить за межі механічного запам'ятовування, оскільки пов'язана з формуванням індивідуальної системи образів, емоційних переживань і смислів,

що визначають унікальність виконавського прочитання музичного твору. Саме вона забезпечує перехід від технічного відтворення до творчої самореалізації музиканта. Отже, цілеспрямоване формування різних видів пам'яті, зокрема художньо-образної, є необхідною умовою професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва, оскільки сприяє розвитку його виконавської майстерності, інтерпретаційної гнучкості та педагогічної ефективності. Перспективи подальших досліджень убагачуються у розробці методичних засад розвитку пам'яті в процесі фортепіанної підготовки та пошуку інноваційних підходів до її формування в умовах сучасного освітнього середовища.

ЛІТЕРАТУРА

1. Atkinson, R.C., & Juola, J.F. (1974). Search and decision processes in recognition memory. In D.H. Krantz, R.C. Atkinson, R.D. Luce, & P. Suppes (Eds.), *Contemporary developments in mathematical psychology. Vol. 1. Learning, memory and thinking*. San Francisco: Freeman.
2. Baddeley, A.D., & Hitch, G.J. (1974). Working memory. In G.H. Bower (Ed.), *The psychology of learning and motivation: Advances in research and theory. Vol. 8* (pp. 742–775). New York: Academic Press.
3. Варій, М. Й. (2008). *Психологія особистості: навчальний посібник*. Київ: Центр учбової літератури. <https://psychologdcp.in.ua>
4. Зеленін, Г. І. (2009). Когнітивні механізми засвоєння іншомовних текстів як чинник розвитку професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів. (Дис. ... канд. психол. наук: 19.00.03). Харків. <https://scholar.google.com/citations>
5. Занюк, С. С. (2002). *Психологія мотивації: навчальний посібник*. Київ: Либідь. <https://fileserver-az.core.ac.uk/download/328823234.pdf>
6. Зязюн, І. А. (2008). *Філософія педагогічної дії: монографія*. Київ; Черкаси: ЧНУ імені Богдана Хмельницького. <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint>
7. Касьяненко, Л. (2023). Формування музичної пам'яті у процесі навчання. *Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 20–21 жовтня 2023 р.)*, т. 2, 17–19. Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського. <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream>
8. Козир, А.В. (2019). Історичні етапи реформування музично-педагогічної освіти в процесі її глобалізації. *Pedagogical education: theory and practice. Coll. Science. Proceedings of the Kamyanets-Podilsky National University named after Ivan Ogiienko*, Issue 26, 129–135. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2019-26-95-99>
9. Лабунець, В. (2019). Смыслові константи етнопедагогічної культури майбутнього педагога-музиканта. *Педагогічна освіта: теорія і практика*, 26(2), 112–116. DOI: [10.32626/2309-9763.2019-26-2.112-116](https://doi.org/10.32626/2309-9763.2019-26-2.112-116)
10. Лук, О. Н. (1964). *Пам'ять, кібернетика, мислення*. Київ: Наукова думка.

11. Максименко, С. Д., Зайчук, В. О., & Клименко, В. В. (2004). *Загальна психологія: підручник (2-ге вид.)*. Вінниця: Нова книга.

12. Milner, B. (2005). The medial temporal-lobe amnesic syndrome. In S. Riggio (Ed.), *Neuropsychiatry. Psychiatric Clinics of North America*, 28, 599–611. New York: Elsevier Saunders.

13. Падалка, Г.М. (2022). Трансфесійна підготовка фахівців у системі вищої мистецької освіти. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти*, 28, 3–7. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2022.28.01>

14. Piaget, J. (1970). *Genetic Epistemology* (Trans. E. Duckworth). New York: Norton.

15. Shiffrin, R.M., & Steyvers, M. (1997). A model for recognition memory: REM: Retrieving effectively from memory. *Psychonomic Bulletin and Review*, 4(2), 145–166.

16. Sloboda, J. A. (1978). Perception of contour in music reading. *Perception*, 7, 323–331.

17. Sternberg, R. J. (2005). The Theory of Successful Intelligence. *Interamerican Journal of Psychology*, 39(2), 189–202.

18. Соловійов, В. А. (2017). Специфіка музичної інтерпретації: технологічний підхід. *Молодий вчений*, 4.2, 83–88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2017_4

19. Туркот, Т. І., & Коновал, О. А. (2013). *Педагогіка та психологія вищої школи: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів*. Херсон: Олді-плюс. <https://elibrary.kdpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/3478>

20. Tulving, E. (1983). *Elements of episodic memory*. Oxford: Oxford University Press.

21. Юник, І. Д., Юник, Д. Г., & Юник, Т. І. (2021). Запам'ятовування музичної інформації як основа формування виконавської майстерності у студентів вищих мистецьких навчальних закладів. В В. І. Федоришин (Ред.), *Інтегральна система мистецької освіти: етнокультурний напрям розвитку здібностей творчої особистості: колективна монографія* (с. 106–131). Київ: ТЗОВ «Світ знань». <https://enpui.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams>

REFERENCES

1. Atkinson, R. C., & Juola, J. F. (1974). Search and decision processes in recognition memory. In D. H. Krantz, R. C. Atkinson, R. D. Luce, & P. Suppes (Eds.), *Contemporary developments in mathematical psychology* (Vol. 1: Learning, memory and thinking). San Francisco: Freeman.
2. Baddeley, A. D., & Hitch, G. J. (1974). Working memory. In G. H. Bower (Ed.), *The psychology of learning and motivation: Advances in research and theory* (Vol. 8, pp. 742–775). New York: Academic Press.
3. Variy, M. Y. (2008). *Psychology of personality: textbook*. Kyiv: Tsentr uchbovoyi literatury. <https://psychologdcp.in.ua> [in Ukrainian].
4. Zelenin, H. I. (2009). Kognityvni mekhanizmy zasvoyennya inshomovnykh tekstiv yak chynnyk rozvytku profesynoyi kompetentnosti maybutnikh inzheneriv-pedahohiv [Cognitive mechanisms of foreign-language text acquisition as a factor in the development of professional competence of future engineer-teachers].

(Candidate's thesis). Kharkiv. <https://fileserv-az.core.ac.uk/download/328823234.pdf> [in Ukrainian].

5. Zanyuk, S. S. (2002). *Psykholohiya motyvatsiyi: navchal'nyy posibnyk* [Psychology of motivation: textbook]. Kyiv: Lybid'. <https://fileserv-az.core.ac.uk/download/328823234.pdf> [in Ukrainian].

6. Zyazyun, I. A. (2008). *Filosofiya pedahohichnoyi diyi: monohrafiya* [Philosophy of pedagogical action: monograph]. Kyiv; Cherkasy: ChNU imeni Bohdana Khmel'nyts'koho. <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint> [in Ukrainian].

7. Kasyanenko, L. (2023). *Formuvannya muzychnoyi pam'yati u protsesi navchannya* [Formation of musical memory in the learning process]. In *Muzychna ta khorehrafichna osvita v konteksti kul'turnoho rozvytku suspil'stva – Musical and choreographic education in the context of cultural development of society: Proceedings of the IX International Conference of Young Scientists and Students* (Odesa, October 20–21, 2023) (Vol. 2, pp. 17–19). Odesa: PNPU imeni K. D. Ushyns'koho. <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream> [in Ukrainian].

8. Kozyr, A. V. (2019). *Istorychni etapy reformuvannya muzychno-pedahohichnoyi osvity v protsesi yiyi hlobalizatsiyi* [Historical stages of reforming music-pedagogical education in the process of its globalization]. *Pedagogical education: theory and practice – Pedahohichna osvita: teoriya i praktyka*, 26, 129–135. <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2019-26-95-99> [in Ukrainian].

9. Labunets, V. (2019). *Smyslovi konstantsy etnopedahohichnoyi kultury maybutn'oho pedahohamuzykanta* [Semantic constants of ethnopedagogical culture of the future music teacher]. *Pedahohichna osvita: teoriya i praktyka – Pedagogical education: theory and practice*, 26(2), 112–116. DOI: 10.32626/2309-9763.2019-26-2.112-116 [in Ukrainian].

10. Luk, O. N. (1964). *Pam'yat', kibernetyka, myslennya* [Memory, cybernetics, thinking]. Kyiv: Naukova dumka. [in Ukrainian].

11. Maksymenko, S. D., Zaichuk, V. O., & Klymenko, V. V. (2004). *Zahal'na psykholohiya: pidruchnyk (2-he vyd.)* [General psychology: textbook (2nd ed.)]. Vinnytsya: Nova knyha. [in Ukrainian].

12. Milner, B. (2005). The medial temporal-lobe amnesic syndrome. In S. Riggio (Ed.), *Neuropsychiatry*.

Psychiatric Clinics of North America, 28, 599–611. New York: Elsevier Saunders.

13. Padalka, H. M. (2022). *Transfesiyna pidhotovka fakhivtsiv u systemi vyshchoyi mystets'koyi osvity* [Transfessional training of specialists in the system of higher art education]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriya 14. Teoriya i metodyka mystets'koyi osvity – Scientific journal of NPU named after M. P. Drahomanov. Series 14. Theory and methods of art education*, 28, 3–7. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2022.28.01> [in Ukrainian].

14. Piaget, J. (1970). *Genetic epistemology*. New York: Norton.

15. Shiffrin, R. M., & Steyvers, M. (1997). A model for recognition memory: REM: Retrieving effectively from memory. *Psychonomic Bulletin & Review*, 4(2), 145–166.

16. Sloboda, J. A. (1978). Perception of contour in music reading. *Perception*, 7, 323–331.

17. Sternberg, R. J. (2005). The theory of successful intelligence. *Interamerican Journal of Psychology*, 39(2), 189–202.

18. Solovyov, V. A. (2017). *Spetsyfika muzychnoyi interpretatsiyi: tekhnolohichnyy pidkhid* [Specificity of musical interpretation: technological approach]. *Molodyy vchenyy – Young Scientist*, 4.2, 83–88. http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2017_4 [in Ukrainian].

19. Turkot, T. I., & Konoval, O. A. (2013). *Pedahohika ta psykholohiya vyshchoyi shkoly: navchal'nyy posibnyk* [Pedagogy and psychology of higher school: textbook]. Kherson: Oldi-Plus. <https://elibrary.kdpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/3478> [in Ukrainian].

20. Tulving, E. (1983). *Elements of episodic memory*. Oxford: Oxford University Press.

21. Yunik, I. D., Yunik, D. H., & Yunik, T. I. (2021). *Zapam'yatovuvannya muzychnoyi informatsiyi yak osnova formuvannya vykonavskoyi maysternosti u studentiv vyshchyykh mystets'kykh navchal'nykh zakladiv* [Memorization of musical information as the basis for forming performance mastery of students of higher art educational institutions]. In V. I. Fedoryshyn (Ed.), *Intehral'na systema mystets'koyi osvity: etnokul'turnyy napryam rozvytku zdibnostey tvorchoyi osobystosti – Integral system of art education: ethnocultural direction of development of creative personality abilities* (pp. 106–131). Kyiv: TzOV «Svit znan'». <https://enpui.rub.uu.edu.ua/server/api/core/bitstreams> [in Ukrainian].

The role and interaction of types of memory in the process of musical performance

Huang Yanfen

Postgraduate Student at the Department of Theoretical, Musical-Instrumental and Vocal Training
State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky»

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

This article presents a comprehensive theoretical analysis of memory as a complex, multi-level mental process and examines the specific features of its functioning in musical activity within the context of the modern information society. The relevance of the study stems from the growing role of memory as a leading cognitive function that ensures effective learning, professional mobility and creative self-realisation. It is argued that memory should be viewed not merely as a mechanism for the accumulation and retrieval of information, but as a dynamic system that ensures its comprehension, structuring and integration with other mental processes – thinking, attention, imagination and the emotional sphere. The paper analyses contemporary scientific approaches to the study of memory, in particular the multi-component model, the concept of working memory, and classifications of long-term memory. The main types of memory are examined according to various criteria: the content of mental activity, the duration of information retention, and the nature of its functioning. It is established that each of these types plays an important role in human cognitive activity and has specific manifestations in the professional sphere. Particular attention is paid to the analysis of memory in the context of musical activity, where it takes on an integrative and synthetic character. It has been demonstrated that musical perception, performance and interpretation of a piece are based on the interaction of auditory, motor, logical, emotional and imagery memory, which function as a unified system. Auditory memory ensures the retention of intonational and sound images; motor memory ensures the automation of performance actions; logical memory ensures an awareness of the structural organisation of the piece; and emotional memory ensures the reproduction of its emotional content. Imaginative memory serves as the basis for the formation of holistic musical representations that combine various sensory modalities. The leading role of artistic-imaginative memory as a specialised type, formed in the process of artistic-creative activity and integrating the results of the functioning of all other types of memory, is substantiated. It ensures not only the memorisation of musical material, but also the creation of individually coloured artistic images that determine the depth and expressiveness of the performance interpretation. It is emphasised that artistic-imaginative memory is synthetic in nature and combines sensory, emotional, motor and intellectual components, facilitating the transition from mechanical reproduction to the creative comprehension of a musical work. It is concluded that memory in musical activity functions not only as a cognitive process, but as a professionally significant quality of a future music teacher, which determines the effectiveness of performance, interpretation and pedagogical activity. The need for the targeted development of various types of memory, in particular artistic-imaginative memory, in the process of piano training is emphasised.

Keywords: memory, musical activity, types of memory, artistic-imaginative memory, emotional memory, musical performance, interpretation, genre and stylistic features of a work, future music teacher.